

Sygn. akt *IV P 301/19*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2021 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: Sędzia Joanna Król-Szymielewicz

Ławnicy: E. Z., J. Ż.

Protokolant: Małgorzata Weres

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 kwietnia 2021 r. we W.

sprawy z powództwa W. C.

przeciwko Skarbowi Państwa - Izbie Administracji Skarbowej we W.

o ustalenie istnienia stosunku służby ewentualnie o przywrócenie do służby lub o odszkodowanie

I. oddala powództwo w całości;

II. odstępuje od obciążenia powoda kosztami zastępstwa procesowego należnymi stronie pozwanej;

III. zalicza koszty sądowe na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Powód W. C. pozwem z dnia 9 lipca 2019r. (data stempla pocztowego na kopercie – k. 64) skierowanym przeciwko Izbie Administracji Skarbowej we W. wniósł o:

1) ustalenie, że jego stosunek służbowy jako funkcjonariusza (...)Skarbowej na stanowisku młodszego eksperta celno-skarbowego w stopniu podkomisarza w Służbie C.-Skarbowej w Izbie Administracji Skarbowej we W. trwa nieprzerwanie od dnia 1 marca 2017r. (jest to data przekształcenia wszystkich funkcjonariuszy Służby Celnej w funkcjonariuszy (...)Skarbowej na mocy ustawy „przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej” z dnia 16 listopada 2016r.);

2) ponadto powód zgłosił roszczenie ewentualne, tj. na wypadek uznania przez Sąd, że stosunek służbowy powoda ustał, wniósł on o przywrócenie go do (...)Skarbowej na warunkach pracy i płacy sprzed dnia 1 czerwca 2017r. z uwagi na fakt, iż procedura wręczenia powodowi propozycji pracy była niezgodna z przepisami prawa, gdyż powód powinien był otrzymać propozycję służby;

3) w razie uznania, że rozwiązanie stosunku służby z powodem było niezgodne z prawem, jednak nie można przywrócić go do służby, powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz maksymalnego przewidzianego przepisami odszkodowania za niezgodne z prawem „rozwiązanie umowy” tj. w wysokości 18.211,20 zł brutto wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia złożenia pozwu do dnia zapłaty. Kwotę tego odszkodowania powód sprecyzował ostatecznie na rozprawie w dniu 28.04.2021r. (k329)., po przedstawieniu przez stronę pozwaną hipotetycznego wyliczenia należnego powodowi ewentualnego odszkodowania odpowiadającego 3-miesięcznym zarobkom powoda (k.321).

Ponadto powód w pozwie domagał się zasądzenia od strony pozwanej na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania (k. 55-59).

Powód wniósł także o przywrócenie terminu do złożenia pozwu w niniejszej sprawie, gdyż dopiero w dniu 1 lipca 2019r. dowiedział się z ogłoszonej w tej dacie uchwały NSA nr I (...) 1/19, o tym, że w sprawie odwołań od otrzymanych propozycji pracy właściwy jest Sąd Pracy, a wcześniej pracodawca nie pouczył powoda o drodze sądowej, a wręcz odwrotnie – twierdził, że żadna droga odwoławcza mu nie przysługuje.

Z uwagi na wniosek powoda zgłoszony na rozprawie w dniu 19.03.2021r. o prawidłowe oznaczenie strony pozwanej jako: **Skarb Państwa – Izba Administracji Skarbowej we W.**, Sąd postanowieniem wydanym na tej rozprawie dokonał oznaczenia strony pozwanej zgodnie z wnioskiem powoda (k.314 odwrot).

Powód wskazał w pozwie, że do dnia 1 marca 2017r. pełnił służbę w Izbie Celnej we W. na stanowisku młodszego eksperta celnego w stopniu podkomisarz celny, a następnie na tym samym stanowisku i stopniu u strony pozwanej. Podał, że w dniu 26 maja 2017r. otrzymał od strony pozwanej pismo stanowiące propozycję zatrudnienia w ramach korpusu służby cywilnej u strony pozwanej począwszy od dnia 1 czerwca 2017r. W przedłożonej mu propozycji określono nowe warunki pracy i poinformowano, że w terminie 14 dni należy złożyć pisemne oświadczenie o jej przyjęciu bądź odmowie przyjęcia.

Powód zarzucił, że wręczeniu mu propozycji pracy było aktem dyskryminującym go, gdyż inni funkcjonariusze otrzymywali propozycje służby. Podniósł, że znajdując się w sytuacji przymusu ekonomicznego, w obawie przed utratą jedyne źródła dochodu, w dniu 12 czerwca 2017r. przyjął złożoną propozycję pracy, jednak się z nią nie zgadzał. Dodatkowo zaznaczył, iż procedurę wręczenia propozycji pracy przeprowadzono na 6 miesięcy przed wejściem przez niego w okres ochronny z uwagi na okres przedemerytalny.

Argumentując zasadność swych roszczeń powód wskazał, że zgodnie z art. 165 ust. 7 ustawy „przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej” (PwKas), pracodawca składa odpowiednio pracownikom oraz funkcjonariuszom, w terminie do dnia 31 maja 2017r. pisemną propozycję określającą nowe warunki zatrudnienia albo pełnienia służby. Oznacza to, że pracownikom składa się propozycję pracy a funkcjonariuszom propozycję służby i powód nie powinien w ogóle otrzymać propozycji pracy.

Nadto, w opinii powoda, przekształcenie jego stosunku służby w stosunek pracy jest nieważne, gdyż dokonało się bez żadnego uzasadnienia i w oparciu o niejasno sformułowane kryteria ustawowe i przez to było niezgodne z art. 2, 7 i 60 Konstytucji. Powód powołał się na treść wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 kwietnia 2004r., sygn. K 9/02, który zapadł w podobnej - z jego punktu widzenia - sprawie dot. Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, a w którym to wyroku TK wskazał, że przyjęte przez ustawodawcę zasady doboru funkcjonariuszy do wypowiedzenia im stosunku służbowego takie jak: kwalifikacje zawodowe, przydatność do służby, wysokość posiadanych limitów zatrudnienia i środków budżetowych oraz planowanej struktury pozostawiają nadmierny zakres swobody i uznaniowości Szefom ww. Agencji.

W dalszej kolejności powód podał, że przedłożona mu propozycja pracy nie spełniła przesłanek wskazanych w art. 165 ust. 7 PwKas, który „przy ucywilnianiu” nakazywał zastosować kryterium przebiegu służby, posiadanych kwalifikacji i miejsca zamieszkania, a które to kryteria w niniejszym stanie faktycznym nie zostały zastosowane prawidłowo, albowiem ich prawidłowe zastosowanie z pewnością doprowadziłoby do przedłożenia powodowi propozycji służby. Jak podał powód, proces „ucywilnienia” przebiegał odmiennie w poszczególnych I. Administracji Skarbowej w kraju, a funkcjonariusze wykonujący te same zadania otrzymywali propozycje pracy albo służby. Zdaniem powoda, wskazuje to na nierówne traktowanie funkcjonariuszy w ramach jednolitej służby.

Zarządzeniem z dnia 7 stycznia 2020r. (k. 49) Sędzia Referent, na podstawie art. 219 k.p.c., połączył sprawę z powództwa W. C. do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą z powództwa K. T. także przeciwko Izbie

Administracji Skarbowej we W. o te same roszczenia, sygn. akt IV P 301/19 i zarządził dalsze prowadzenie tych spraw pod wspólną sygn. akt IV P 301/19.

Z uwagi na fakt, że powódka K. T. pismem procesowym z dnia 12.10.2020r. (k.258) cofnęła w całości pozew w niniejszej sprawie, a czemu strona pozwana się nie sprzeciwiła (vide: pismo strony pozwanej z dnia 21.10.2020r. - k.283), tutejszy **Sąd prawomocnym postanowieniem z dnia 28.10.2020r. umorzył postępowanie w sprawie wobec powódki K. T.** (k.287).

W odpowiedzi na pozew strona pozwana Skarb Państwa - Izba Administracji Skarbowej we W. wniosła o oddalenie powództwa w całości (k. 78-85).

W uzasadnieniu swojego stanowiska strona pozwana wyjaśniła, że powód W. C. pełnił służbę w (...). Pismem z dnia 26 maja 2017r. Dyrektor strony pozwanej złożył powodowi propozycję pracy u strony pozwanej w referacie bezpieczeństwa i higieny pracy, przy czym wskazano w niej, że zaproponowane warunki, po ich przyjęciu będą obowiązywać od dnia 1 czerwca 2017r.

Powód w dniu 12 czerwca 2017r. złożył oświadczenie o przyjęciu warunków pracy i jego stosunek służby uległ przekształceniu w stosunek pracy. Zdaniem strony pozwanej, w tym stanie faktycznym zastosowanie znalazły w szczególności przepisy ustawy PwKas, w których ustawodawca przewidział:

1. kontynuację stosunku służbowego w przypadku złożenia dotychczasowemu funkcjonariuszowi propozycji dalszego pełnienia służby;
2. przekształcenie stosunku służbowego w stosunek pracy w przypadku złożenia dotychczasowemu funkcjonariuszowi propozycji zatrudnienia i jej przyjęcia;
3. wygaśnięcie stosunku służbowego w przypadku niezłożenia funkcjonariuszowi żadnej propozycji lub w przypadku niezaakceptowania propozycji zatrudnienia albo pełnienia służby w określonym przez prawo terminie.

Zdaniem strony pozwanej, w związku z powstaniem nowej struktury organizacyjnej jaką jest Krajowa Administracja Skarbowa ustawodawca w ustawie o Krajowej Administracji Skarbowej oraz w ustawie PwKas zawarł specyficzne i unikatowe rozwiązania stanowiące zamkniętą i autonomiczną regulację będącą podstawą do racjonalizacji zatrudnienia, a także ułożenia niejako na nowo dotychczasowych stosunków pracy i służby. Regulacja art. 165 ust. 7 PwKas jednoznacznie stanowi, że zarówno pracownicy, jak i funkcjonariusze do dnia 31 maja 2017r. otrzymają propozycję pracy albo służby, co oznacza, że ich status może ulec zmianie. Użyty w tym przepisie zwrot „odpowiednio” odnosi się do statusu osób, którym składane są propozycje tj. pracownikom oraz funkcjonariuszom w przypadku propozycji składanych przez dyrektora Krajowej (...) Skarbowej oraz dyrektora izby administracji skarbowej albo tylko pracownikom w przypadku propozycji składanych przez dyrektora Krajowej Szkoły Skarbowości, a nie do rodzaju propozycji.

Strona pozwana podkreśliła również, że w powołanej przez powoda uchwale Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 1 lipca 2019r., sygn. I OPS 1/19, jednoznacznie uznano złożenie funkcjonariuszowi propozycji pracy za zgodne z prawem.

Odnosząc się do zarzutów powoda dotyczących naruszenia zasad konstytucyjnych, strona pozwana powołała się na treść wyroków Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 lipca 2011r., sygn. K 26/09 oraz z dnia 13 marca 2000r., sygn. K 1/99, z których wynika, że możliwe jest zastosowanie takich rozwiązań, w których przewiduje się szczególny tryb ustania stosunku pracy z mocy prawa, jeśli jest to uzasadnione specyficznymi okolicznościami, jakie towarzyszą reformowaniu administracji publicznej na dużą skalę, która usprawiedliwia przyjmowanie mniej korzystnych rozwiązań dla pracowników i nie narusza to zasady równości i równego traktowania.

Strona pozwana wyjaśniła, że złożenie powodowi propozycji pracy na stanowisku związanym z bezpieczeństwem i higieną pracy podyktowane było posiadanymi przez powoda kwalifikacjami w postaci odbytych kursów

specjalistycznych i studiów podyplomowych w tematyce bhp, przebiegu dotychczasowej służby (od 2002r. w Wieloosobowym S. (...)) oraz miejscem zamieszkania, którym był W.. Strona pozwana zaznaczyła, że wszystkie osoby zatrudnione w referacie BHP u strony pozwanej, w którym pracuje powód, pozostają w statusie pracownika służby cywilnej. Ponadto strona pozwana podkreśliła, że powód nie wykonuje zadań wyartykułowanych w treści ustawy o KAS jako zadania, które mogą wykonywać wyłącznie funkcjonariusze (...)Skarbowej.

Strona pozwana wskazała, że kryterium przebiegu dotychczasowej pracy lub służby nie nakazuje przedstawienia dotychczasowemu funkcjonariuszowi propozycji służby. Ustawa o KAS w art. 2 ust.2 enumeratywnie wymienia zadania, które wykonują wyłącznie funkcjonariusze (...)Skarbowej, zaś powód takich zadań nie wykonuje. Dlatego propozycję pełnienia służby otrzymały tylko osoby, którym powierzono wykonywanie zadań zastrzeżonych przez ustawodawcę w ustawie o KAS do wyłącznej kompetencji funkcjonariuszy.

Ponadto strona pozwana podniosła, że powód otrzymując propozycję pracy, zamiast służby, nie został w żaden sposób dyskryminowany. Bowiem złożona mu propozycja pracy odpowiadała jego kwalifikacjom, wiedzy, dotychczasowemu przebiegowi służby i doświadczeniu. Razem z powodem w Wieloosobowym S. (...) służbę świadczył tylko jeszcze jeden funkcjonariusz i on także – tak samo jak powód – otrzymał propozycję pracy, a nie służby.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa jako pozbawionego podstawy prawnej i nieuzasadnionego.

W oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W pierwszej połowie 2017 roku w kraju przeprowadzona została reforma administracji celno-skarbowej polegająca na połączeniu izb administracji skarbowej z mającymi siedzibę w tym samym województwie izbami celnymi oraz urzędami kontroli skarbowej. Ustawodawca przyjął, że dotychczasowa administracja podatkowa, kontrola skarbową i służba celna miały strukturę zbyt rozproszoną.

W związku z tym, na mocy ustawy z dnia 16 listopada 2016r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz.U. z 2016r. poz. 1948) oraz w oparciu o ustawę z tej samej daty - 16 listopada 2016r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz.U. z 2016r. poz. 1947), ukształtowana została nowa struktura organizacyjna, jaką jest Krajowa Administracja Skarbowa, w skład której wchodzi m.in. izby administracji skarbowej, urzędy skarbowe i urzędy celno-skarbowe z podległymi oddziałami celnymi.

Bezsporne.

Od początku 2017 roku trwał proces organizacyjny związany z wdrożeniem Krajowej Administracji Skarbowej.

Szef Krajowej Administracji Skarbowej w piśmie z dnia 27.01.2017r. skierowanym do Dyrektorów Izb Skarbowych i Koordynatorów do utworzenia i organizacji (...) w województwach, nakreślił zasady modelowania struktury organizacyjnej KAS i wskazał na konieczność alokacji osobowych w zasobach kadrowych administracji celno-skarbowej, w tym na konieczność dokonywania zmian poprzez zakończenie stosunku służby przez dotychczasowych funkcjonariuszy i zaproponowanie im stosunku pracy. W piśmie tym wskazane także zostały wstępne limity funkcjonariuszy (...)Skarbowej dla poszczególnych województw.

Ostatecznie limity te Szef Krajowej Administracji Skarbowej ustalił w piśmie z dnia 31 marca 2017r. Dla województwa (...) limit funkcjonariuszy (...)Skarbowej wynosił 505 funkcjonariuszy.

Ustawa z dnia 16 listopada 2016r. o Krajowej Administracji Skarbowej w art. 2 ust.2 enumeratywnie wymienia zadania, które po reformie administracji celno-skarbowej wykonują wyłącznie funkcjonariusze.

W kolejnym piśmie z dnia 24 lutego 2017r. skierowanym do Koordynatorów do utworzenia i organizacji (...) w województwach, Szef Krajowej Administracji Skarbowej wskazał, że składane dotychczasowym funkcjonariuszom propozycje służby bądź pracy muszą opierać się na przepisach prawa oraz być transparentne i sprawiedliwe dla

wszystkich pracowników i funkcjonariuszy KAS. Poinformował, że kryteria, jakimi mają się kierować Dyrektorzy I. Krajowej Administracji Skarbowej składając propozycję pracy bądź służby wskazują przepisy art. 165 ust. 7 ustawy z dnia 16 listopada 2016r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej. Kryteriami tymi są: posiadane przez pracownika/funkcjonariusza kwalifikacje, przebieg dotychczasowej pracy lub służby, dotychczasowe miejsce zamieszkania.

We wskazanym piśmie Szef KAS podkreślił, iż limity funkcjonariuszy przyznane poszczególnym I. Administracji Skarbowej powinny być wykorzystane do złożenia propozycji służby osobom, które będą realizowały zadania zarezerwowane w ustawie o Krajowej Administracji Skarbowej dla funkcjonariuszy (...)Skarbowej. Niedopuszczalne jest składanie propozycji służby dla osób przewidzianych do realizacji zadań z zakresu wsparcia lub orzecznictwa.

Ministerstwo Finansów i Szef KAS nie gwarantowali dotychczasowym funkcjonariuszom dalszego utrzymania statusu funkcjonariusza.

Ponadto Szef KAS w piśmie z dnia 24.02.2017r. polecił powołanie zespołów składających się z osób bezstronnych, cieszących się szacunkiem wśród współpracowników, z udziałem przedstawicieli związków zawodowych, które to zespoły miały przygotowywać dla Dyrektorów I. Administracji Skarbowych propozycje pracy bądź służby dla podległych im pracowników/funkcjonariuszy.

Mając na uwadze powyższe, Dyrektor I. Administracji Skarbowej we W. decyzją nr (...) z dnia 2 marca 2017r., utworzył zespół doradczy celem przygotowania dla Dyrektora propozycji pracy lub służby dla podległych pracowników/funkcjonariuszy i zobowiązał zespół do zastosowania się do wytycznych Szefa KAS wyrażonych w piśmie z dnia 24 lutego 2017r.

Przewodniczącą w/w zespołu została B. B. – w marcu 2017r. będąca zastępcą Naczelnika (...)Skarbowego we W.. W skład tego zespołu weszła m.in. także V. B. – główny ekspert skarbowy w (...) Urzędzie C.-Skarbowym.

Zespół przygotował dla Dyrektora I. Administracji Skarbowej we W. propozycje pracy lub służby dla podległych mu pracowników i funkcjonariuszy, kierując się powyżej wskazanymi kryteriami: posiadanymi przez pracownika/funkcjonariusza kwalifikacjami, przebiegiem dotychczasowej pracy lub służby, dotychczasowym miejscem zamieszkania. Zespół zastosował się również do zalecenia Szefa KAS, aby propozycja służby składana była osobom, które będą realizowały zadania zarezerwowane w ustawie o Krajowej Administracji Skarbowej dla funkcjonariuszy (...)Skarbowej (określone w art. 2 ust.2 tej ustawy).

Dowód: - pismo szefa KAS z dnia 27.01.2017r.: k.15-17;

- pismo Szefa KAS z dnia 24.02.2017r.: k. 13-14;

- pismo Szefa KAS z dnia 31.03.2017r.: k. 10-11;

- decyzja nr (...) dyrektora (...) we W. z dnia 02.03.2017r.: k. 12;

- raport z prac zespołu doradczego: k. 138-140;

- zeznania świadków: B. B.: k.314-315, W. P.: k.315, V. B.: k.315, S. S. (przesłuchany w drodze odezwy – teczka akt z SR w Nysie).

Powód W. C. w dniu 10.03.1992r. rozpoczął pełnienie służby w Urzędzie Celnym w Z. – w Oddziale Celnym w J. jako kontroler celny. Począwszy od dnia 1 listopada 1995r. powodowi powierzone zostały obowiązki starszego kontrolera celnego w Urzędzie Celnym w L.. Od dnia 30 maja 1997r. Dyrektor Urzędu Celnego w L. powierzył powodowi stanowisko kierownika Posterunku Celnego w C..

W związku z wejściem Polski do Unii Europejskiej nastąpiło zniesienie Urzędu Celnego w L., dlatego też w dniu 1 kwietnia 2001r. miała miejsce zmiana miejsca służbowego powoda i od tej daty powód został przeniesiony do pełnienia służby w Urzędzie Celnym we W..

Następnie z uwagi na to, że powód zmienił miejsce zamieszkania ze S. na P. pod W., pismem z dnia 03.11.2001r. wniósł o przeniesienie go na miejsce służbowe we W..

Od dnia 1 stycznia 2002r. powód pełnił służbę w komórce Powtórnej Kontroli Celnej Urzędu Celnego we W. na stanowisku inspektora celnego. W dalszej kolejności, w związku z przekształceniami w administracji celnej, od dnia 1 maja 2002r. miejscem pełnienia służby powoda stała się Izba Celna we W..

Od 30 września 2002r. powód pełnił służbę w Wydziale Kontroli Podmiotów (...) w Izbie Celnej we W. na stanowisku inspektora celnego w stopniu służbowym starszego dyspozytora celnego. Od 5 kwietnia 2004r. powód pełnił służbę w Wydziale Wspólnej Polityki Rolnej na tym samym stanowisku służbowym. Wskazane stanowisko służbowe powoda - inspektora celnego - było stanowiskiem merytoryczno-analitycznym.

Od 1 października 2008r. powód pełnił służbę w Wydziale (...) Kalkulacyjnych, a następnie od 26 października 2009r. w Wydziale Akcyzy w Izbie Celnej we W..

W dniu 1 lutego 2010r. powód otrzymał akt mianowania na stopień służbowy starszego aspiranta celnego w korpusie aspirantów Służby Celnej.

Począwszy od dnia 22 listopada 2010r. powód zajmował stanowisko służbowe w komórce organizacyjnej Izby Celnej we W. o nazwie: Wieloosobowe S. (...) – a to z uwagi na posiadane przez powoda wykształcenie, tj. ukończone studia podyplomowe i szereg kursów w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy.

Do dnia 28 lutego 2017r. powód pełnił służbę w Izbie Celnej we W. w Wieloosobowym S. (...) na stanowisku służbowym młodszego eksperta Służby Celnej w stopniu podkomisarz celny. Stanowisko służbowe powoda - młodszego eksperta Służby Celnej, zaliczane było do kategorii stanowisk eksperckich.

Po reformie wprowadzonej w/w ustawą wprowadzającą KAS (Krajową Administrację Skarbową), tj. od dnia 1 marca 2017r., powód pełnił służbę w Izbie Administracji Skarbowej we W. w Wieloosobowym S. (...), na stanowisku służbowym młodszego eksperta celno-skarbowego w stopniu podkomisarza w Służbie C.-Skarbowej.

Do obowiązków powoda należało m.in:

- nadzorowanie pracy podległej komórki w zakresie realizacji nałożonych zadań, przestrzegania dyscypliny pracy oraz realizacji planu urlopów;
- racjonalne i pełne wykorzystanie czasu pracy z zachowaniem wymogów dyscypliny pracy;
- przestrzeganie zasad zachowania tajemnic prawnie chronionych oraz nadzór w tym zakresie nad podległymi funkcjonariuszami i pracownikami;
- przestrzeganie standardów kontroli zarządczej w jednostkach sektora finansów publicznych, kodeksu etyki, przepisów BHP i ppoż., wytycznych instrukcji kancelaryjnej i rzeczowego wykazu akt administracji celnej oraz nadzór nad prawidłowym prowadzeniem i zabezpieczaniem rejestrów oraz ewidencji w podległej komórce organizacyjnej;
- zapewnienie sprawnego oraz terminowego obiegu korespondencji i dokumentacji w obrębie podległej komórki organizacyjnej;
- przeprowadzanie kontroli funkcjonalnej w podległej komórce organizacyjnej;

- sporządzanie projektów decyzji i poleceń Dyrektora Izby Celnej w zakresie właściwości rzeczowej komórki oraz aktualizacja aktów obowiązujących;
- prowadzenie podstawowej dokumentacji kadrowej i rozliczanie czasu służby podległych funkcjonariuszy celnych/pracowników;
- sporządzanie opinii, wniosków awansowych i nagród dla podległych funkcjonariuszy celnych/pracowników;
- przeprowadzanie i nadzór nad przebiegiem szkoleń wewnętrznych.

Powód W. C. w komórce organizacyjnej o nazwie: Wieloosobowe S. (...) nie wykonywał zadań zastrzeżonych wyłącznie dla funkcjonariuszy, a wymienionych w art. 2 ust.2 ustawy z dnia 16 listopada 2016r. o Krajowej Administracji Skarbowej.

Dowód: - akta osobowe powoda;

- świadectwo ukończenia studiów podyplomowych przez powoda: k.103;
- zaświadczenia o ukończeniu przez powoda szkoleń w zakresie bhp: k.104-106;
- zeznania świadków: B. B.: k.314-315, W. P.: k.315, V. B.: k.315, S. S. (przesłuchany w drodze odezwy – teczka akt z SR w Nysie);
- przesłuchanie powoda: k.316.

Pismem z dnia 26 maja 2017r. Dyrektor I. Administracji Skarbowej we W. złożył powodowi propozycję zatrudnienia w ramach korpusu służby cywilnej u strony pozwanej począwszy od dnia 1 czerwca 2017r. Wedle nowych warunków pracy powód miał zajmować w ramach korpusu służby cywilnej stanowisko starszego specjalisty w Izbie Administracji Skarbowej we W. w Referacie (...) na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony i z wynagrodzeniem zasadniczym według mnożnika 2,579 kwoty bazowej dla członków korpusu służby cywilnej oraz dodatkiem za wieloletnią pracę w służbie cywilnej. Powoda poinformowano również, że w terminie 14 dni należy złożyć pisemne oświadczenie o przyjęciu bądź odmowie przyjęcia propozycji pracy, przy czym niezłożenie oświadczenia będzie traktowane równoznacznie z odmową przyjęcia propozycji zatrudnienia.

Powód w dniu 12 czerwca 2017r. przyjął złożoną mu propozycję pracy i nadal pozostaje zatrudniony na tym stanowisku. Powodowi pozostało ok. 9 miesięcy pracy do osiągnięcia uprawnień emerytalnych.

Powód zamieszkuje w P. pod W., posiada wykształcenie wyższe, w tym ukończone studia podyplomowe w zakresie zarządzania bezpieczeństwem i higieną pracy, odbył również szereg szkoleń w tej tematyce. Służbę w Wieloosobowym S. (...) powód pełnił od dnia 22 listopada 2010r. i otrzymywał pozytywne oceny okresowe.

Przed reformą administracji celno-skarbowej w 2017 roku, w Wieloosobowym S. (...) poza powodem W. C., służbę pełnił jeszcze jeden funkcjonariusz – A. C.. Strona pozwana złożyła propozycję pracy zarówno powodowi jaki i A. C.. A. C. nie przyjęła tej propozycji.

Po reformie, wszyscy pracownicy zatrudnieni w Referacie (...) są członkami korpusu służby cywilnej. W tym Referacie nie ma zadań do wykonania przez funkcjonariuszy w rozumieniu art.2 ust. 2 ustawy o KAS, więc cała ta komórka po reformie podlegała „ucywilnieniu”.

Dowód: - pismo strony pozwanej z dn. 26.05.2017r.: k. 89-90;

- oświadczenie powoda o przyjęciu propozycji pracy: k. 91;
- kwestionariusze ocen okresowych powoda: k. 95-101;

- tabela z danymi funkcjonariuszy pełniącymi służbę w Wieloosobowym S. (...) z informacją o złożonej propozycji pracy: k. 141;

- pisma kierownika działu kadr z 31.10.2019r.: k.107 -108.

Wynagrodzenie miesięczne powoda jako funkcjonariusza (...)Skarbowej wynosiło 6.070,40 zł brutto.

Dowód: - zaświadczenie o zarobkach powoda: k.324.

Mając na uwadze powyższe ustalenia stanu faktycznego, Sąd zważył, co następuje:

Wszystkie trzy roszczenia powoda, jako nieznajdujące podstawy prawnej oraz nieuzasadnione, podlegały oddaleniu w całości.

Ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd oparł się przede wszystkim na dowodach z dokumentów, w tym zwłaszcza na dokumentach zamieszczonych w aktach osobowych powoda, na pismach Szefa KAS z dat: 27.01.2017r., 24.02.2017r. i z dnia 31.03.2017r., na decyzji Dyrektora I. Administracji Skarbowej we W. nr (...) z dnia 2 marca 2017r. w przedmiocie utworzenia zespołu doradczego mającego na celu przygotowanie dla Dyrektora propozycji pracy lub służby dla podległych pracowników/funkcjonariuszy oraz na raporcie z prac tego zespołu.

Ponadto Sąd dał wiarę zeznaniom przesłuchanych w sprawie świadków: B. B., która w marcu 2017r. była zastępcą Naczelnika (...)Skarbowego we W., V. B. – głównego eksperta skarbowego w (...) Urzędzie C.-Skarbowym, W. P. – Naczelnika Wydziału (...) Kadr w (...) we W. w okresie od 2015r. do października 2018r. oraz zeznaniom świadka S. S. przesłuchanego w drodze pomocy sądowej przed SR w Nysie - przedstawiciela Związku Zawodowego (...).

Sąd dał wiarę zeznaniom w/w świadków, albowiem były one spójne, logiczne i rzeczowe, a przez to stanowiące w pełni wiarygodny dowód w sprawie.

Ustalając stan faktyczny w rozpoznawanej sprawie, w zakresie chronologii i przebiegu zdarzeń Sąd oparł się również na dowodzie z przesłuchania powoda W. C.. Natomiast Sąd nie podzielił prezentowanej przez powoda oceny prawnej przedstawionych przez niego faktów.

W niniejszym postępowaniu powód wniósł o ustalenie, że jego stosunek służbowy jako funkcjonariusza (...)Skarbowej na stanowisku młodszego eksperta celno-skarbowego w stopniu podkomisarza w Służbie C.-Skarbowej w Izbie Administracji Skarbowej we W. trwa nadal, nieprzerwanie od dnia 1 marca 2017r., ewentualnie o przywrócenie go do (...)Skarbowej na warunkach pracy i płacy sprzed 1 czerwca 2017r., ewentualnie o orzeczenie odszkodowania za niezgodne z prawem „rozwiązanie umowy” w wysokości 18.211,20 zł brutto wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia złożenia pozwu do dnia zapłaty.

Ostatecznie powód na rozprawie w dniu 19.03.2021r. oznaczył jako stronę pozwaną: Skarb Państwa - Izbę Administracji Skarbowej we W..

W tym zaś miejscu wskazać należy, iż jak wynika z orzecznictwa Sądu Najwyższego, niedokładne – mylne - oznaczenie strony pozwanej w sprawie przed Sądem Pracy, może być usunięte przez Sąd Pracy, jeżeli pracownik potwierdził w zweryfikowany sposób prawidłowe oznaczenie strony pozwanej (vide: wyrok z dnia 4 marca 2010 r., sygn. I PK 177/09, OSNP 2011/15-16/206).

Strona pozwana, Skarb Państwa - Izba Administracji Skarbowej we W., wniosła o oddalenie powództwa w niniejszej sprawie, jako nieuzasadnionego.

W pozwie, powód uzasadniając dopuszczalność dochodzenia swoich roszczeń przed Sądem powszechnym, powołał się na treść uchwały Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 1 lipca 2019r. (sygn. I OPS 1/19, (...)).

W uchwale tej, NSA wskazał na dopuszczalność dochodzenia przez dotychczasowych funkcjonariuszy celnych roszczeń przed Sądami powszechnymi, podając, iż: „przyjęte przez ustawodawcę rozwiązanie przekształcenia dotychczasowego stosunku służby w służbie przygotowawczej albo stałej w stosunek pracy nie zamyka dotychczasowemu funkcjonariuszowi Służby Celnej prawa dochodzenia swych wolności lub praw na drodze sądowej (art. 77 ust. 2 Konstytucji RP). Przy tym, ustawa p.w. KAS pozostawia dotychczasowemu funkcjonariuszowi wybór, czy będzie on dochodził swych praw przed Sądem powszechnym czy na drodze postępowania sądowoadministracyjnego. Jeżeli bowiem odmówi przyjęcia propozycji zatrudnienia w określonym przez prawo terminie, to będzie mu przysługiwało prawo wniesienia skargi do Sądu Administracyjnego (art. 170 ust. 3 p.w. KAS). Jeżeli zaś w wyniku przyjęcia złożonej mu propozycji zatrudnienia dojdzie do przekształcenia dotychczasowego stosunku służby w służbie przygotowawczej albo stałej w stosunek pracy, to będzie on mógł dochodzić swych praw przed Sądem powszechnym.”

Zatem wobec tego, że powód przyjął złożoną mu przez stronę pozwaną propozycję pracy, tutejszy Sąd jest umocowany do rozpoznania roszczeń powoda zgłoszonych w niniejszej sprawie.

Jakkolwiek jednak w sprawie tej występuje dopuszczalność drogi sądowej, to jednak podnieść należy, iż wszystkie trzy roszczenia powoda pozbawione są jakichkolwiek podstaw prawnych.

Sąd bowiem nie znajduje podstawy prawnej ani dla roszczenia powoda o ustalenie, że jego stosunek służby trwa nadal, ani dla roszczenia o przywrócenie powoda do służby ani też wreszcie dla roszczenia o odszkodowanie za niezgodne z prawem „rozwiązanie umowy”.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że na mocy ustawy z dnia 16 listopada 2016r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2016r. poz. 1947 z późn. zm., zwanej dalej jako „ustawa o KAS”) i ustawy z dnia 16 listopada 2016r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz.U. z 2016r. poz. 1948, zwanej dalej jako „ustawa PwKAS”), doszło do połączenia organów celnych, skarbowych oraz kontroli skarbowej w jedną strukturę organizacyjną tj. Krajową Administrację Skarbową.

W związku z wprowadzanymi zmianami organizacyjnymi w całym kraju konieczne stały się także zmiany kadrowe i ustawodawca wprowadził pewne rozwiązania prawne celem ich jednolitego przeprowadzenia.

Zgodnie z art. 170 ust. 1 ustawy PwKAS, stosunki pracy osób zatrudnionych w jednostkach KAS oraz stosunki służbowe osób pełniących służbę w jednostkach KAS, wygasają:

- 1) z dniem 31 sierpnia 2017 r., jeżeli osoby te w terminie do dnia 31 maja 2017r., nie otrzymają pisemnej propozycji określającej nowe warunki zatrudnienia albo pełnienia służby;
- 2) po upływie 3 miesięcy, licząc od miesiąca następującego po miesiącu, w którym pracownik albo funkcjonariusz złożył oświadczenie o odmowie przyjęcia propozycji zatrudnienia albo pełnienia służby, jednak nie później niż dnia 31 sierpnia 2017r.

Natomiast wedle art. 165 ust. 7 ustawy PwKAS: „Dyrektor Krajowej (...) Skarbowej, dyrektor izby administracji skarbowej oraz dyrektor Krajowej Szkoły Skarbowości składają odpowiednio pracownikom oraz funkcjonariuszom, w terminie do dnia 31 maja 2017 r., pisemną propozycję określającą nowe warunki zatrudnienia albo pełnienia służby, która uwzględnia posiadane kwalifikacje i przebieg dotychczasowej pracy lub służby, a także dotychczasowe miejsce zamieszkania.”

W myśl art. 171 ust. 1 ustawy PwKAS: W przypadku przyjęcia propozycji zatrudnienia albo pełnienia służby, z dniem określonym w propozycji, dotychczasowy:

- 1) stosunek pracy na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony albo określony,
- 2) stosunek służby w służbie przygotowawczej albo stałej

- przekształca się odpowiednio w stosunek pracy albo służby w Służbie C.-Skarbowej, odpowiednio na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony albo określony, mianowania do służby przygotowawczej albo służby stałej.

Powód zarzucił, iż zwrot „odpowiednio”, którym ustawodawca posłużył się w przepisie art. 165 ust. 7 ustawy PwKAS, rozumieć należy w ten sposób, że pracownikom składa się propozycję pracy, natomiast funkcjonariuszom -propozycję służby.

Zdaniem Sądu, już tylko wykładnia językowa tego przepisu nie pozwala na przyjęcie stanowiska powoda jako uzasadnionego. Bowiem zwrot „odpowiednio” odnosi się jedynie do osób, którym składane są propozycje pracy lub służby, a nie do rodzaju propozycji (przepis stanowi, że wskazani w nim dyrektorzy „składają odpowiednio pracownikom oraz funkcjonariuszom, w terminie do dnia 31 maja 2017 r., pisemną propozycję określającą nowe warunki zatrudnienia albo pełnienia służby”).

Stanowisko to potwierdził również Naczelny Sąd Administracyjny w postanowieniu z dnia 23.01.2018r., sygn. akt I OSK 2772/17, wskazując: „Szeroka zmiana ustrojowa w płaszczyźnie finansów publicznych wymusiła konieczność dostosowania dotychczasowego stanu kadrowego Służby Celnej i administracji podatkowej do nowej struktury organizacyjnej i zadań nałożonych na organy KAS. Zgodnie z art. 165 ust. 7 ustawy wprowadzającej dyrektor Krajowej (...) Skarbowej, dyrektor izby administracji skarbowej oraz dyrektor Krajowej Szkoły Skarbowości składają odpowiednio pracownikom oraz funkcjonariuszom, w terminie do dnia 31 maja 2017 r., pisemną propozycję określającą nowe warunki zatrudnienia albo pełnienia służby, która uwzględnia posiadane kwalifikacje i przebieg dotychczasowej pracy lub służby, a także dotychczasowe miejsce zamieszkania.

Z powyższej normy wynika uprawnienie właściwego organu do złożenia w określonym w niej terminie propozycji zatrudnienia lub służby na nowych warunkach. Jednocześnie ustawodawca pozostawił uznaniu organu rozstrzygnięcie o tym, jaka to będzie propozycja (zatrudnienia, czy służby). Innymi słowy, ustawodawca w celu przeprowadzenia reformy nie wykluczył prawnej możliwości złożenia funkcjonariuszowi celnemu propozycji zatrudnienia w ramach stosunku pracy, a nie służby. Użyty w przepisie art. 165 ust. 7 ustawy wprowadzającej wyraz "odpowiednio" dotyczy właściwości organu w dyspozycji którego pozostają pracownicy i funkcjonariusze, którym należy złożyć propozycję i w żadnym wypadku nie ogranicza tego organu w wyborze rodzaju proponowanej podstawy zatrudnienia. Nie oznacza więc, że w przypadku funkcjonariuszy przedkładana propozycja może dotyczyć wyłącznie nowych warunków służby. Przebudowa administracji celnej i skarbowej możliwa jest wyłącznie w sytuacji umocowania właściwych organów do decydowania o tym, kogo i na jakich warunkach pozostawić w strukturze KAS.”

Ponadto podnieść należy, że aby nastąpił skutek w postaci przekształcenia stosunku służby w stosunek pracy konieczne jest przyjęcie przez funkcjonariusza złożonej mu oferty, więc czynność ta dochodzi do skutku za zgodną wolą obu stron. W niniejszej sprawie bezspornym jest, że powód przyjął złożoną mu przez stronę pozwaną propozycję pracy. Sąd nie uznał za uzasadnione powoływanie się przez powoda na sytuację przymusu ekonomicznego. Obawa przed negatywnymi konsekwencjami związanymi z utratą statusu funkcjonariusza w ocenie Sądu nie uniemożliwia rozsądnej analizy sytuacji i swobodnego podjęcia decyzji co do przyjęcia oferty pracy. Przedkładając propozycję pracy strona pozwana nie próbowała w sposób prawem niedopuszczalny wpłynąć na wolę powoda. W niniejszej sprawie nie doszło do wystąpienia po stronie powoda którejkolwiek z wad oświadczeń woli, o których mowa w art. 82 k.c. (stan wyłączający świadome albo swobodne podjęcie decyzji i wyrażenie woli), 84 k.c. (błąd) i 87 k.c. (bezprawna groźba).

Dodatkowo w tym miejscu wskazać należy, iż powyższą argumentację potwierdzają również zeznania przesłuchanych w sprawie świadków. Świadek S. S. - przedstawiciel Związku Zawodowego (...). zeznał, że nie było ze strony Ministerstwa Finansów (czy też Szafa KAS) gwarancji utrzymania statusu funkcjonariuszy przez dotychczasowych funkcjonariuszy.

Istotnym w sprawie jest, że ustawa z dnia 16 listopada 2016r. o Krajowej Administracji Skarbowej w art. 2 ust. 2 enumeratywnie wymienia zadania, które po reformie administracji celno-skarbowej wykonują wyłącznie funkcjonariusze, stanowiąc:

„ust.2. Kontrolę celno-skarbową w zakresie, o którym mowa w art. 54 ust. 1 pkt 2, wykonywaną w oddziałach celnych urzędów celno-skarbowych, art. 54 ust. 2 pkt 1 i 6–8, art. 62 ust. 5 pkt 1 lit. a–c, e i f oraz art. 64 ust. 2, czynności, o których mowa w art. 113–117, art. 118 ust. 1–17, art. 119 ust. 1–10, art. 120 ust. 1–6, art. 122–126, art. 127 ust. 1–5, art. 127a ust. 1, 2 i 6–12, art. 128 ust. 1, art. 131 ust. 1, 2 i 5 i art. 133 ust. 1 pkt 1–5, oraz:

- 1) wymiar należności celnych i podatkowych oraz innych opłat związanych z przywozem i wywozem towarów w oddziałach celnych urzędów celno-skarbowych,
 - 2) obejmowanie towarów procedurami celnymi i regulowanie sytuacji towarów związanych z przywozem i wywozem towarów w oddziałach celnych urzędów celno-skarbowych,
 - 3) zadania wynikające z zakazu obejmowania procedurą celną dopuszczenia do obrotu paliw stałych, o którym mowa w art. 7 ust. 8 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2021 r. poz. 133);
 - 4) zadania określone w ust. 1 pkt 14, 16–16b w zakresie kontroli przewozu towarów, oraz w art. 14 ust. 1 pkt 19 i art. 33 ust. 1 pkt 15;
- wykonują wyłącznie funkcjonariusze.”

W/w świadek S. S. przyznał w swych zeznaniach, że w ustawie o KAS doszło do rozróżnienia zadań Krajowej Administracji Skarbowej na zadania cywilne i zadania tzw. „mundurowe”.

Dlatego też w piśmie z dnia 24 lutego 2017r. skierowanym do Koordynatorów do utworzenia i organizacji (...) w województwach, Szef Krajowej Administracji Skarbowej wskazał, że Dyrektorzy I. Administracji Skarbowej muszą składać propozycje służby tym osobom, które będą realizowały zadania zarezerwowane w ustawie o Krajowej Administracji Skarbowej dla funkcjonariuszy (...)Skarbowej. Zaś niedopuszczalne jest składanie propozycji służby dla osób przewidzianych do realizacji zadań z zakresu wsparcia lub orzecznictwa.

Tymczasem Powód W. C. w komórce organizacyjnej o nazwie: Wieloosobowe S. (...), w której pracował od listopada 2010r. aż do czasu reformy, nie wykonywał zadań zastrzeżonych wyłącznie dla funkcjonariuszy, a wymienionych w art. 2 ust.2 ustawy z dnia 16 listopada 2016r. o Krajowej Administracji Skarbowej.

Jak wynika z pism kierownika działu kadr z dnia 31.10.2019r., po reformie, wszyscy pracownicy zatrudnieni w Referacie (...) są członkami korpusu służby cywilnej. W tym Referacie nie ma zadań do wykonania przez funkcjonariuszy w rozumieniu art.2 ust. 2 ustawy o KAS, więc cała ta komórka po reformie podlegała „ucywilnieniu”.

Potwierdzili to także świadkowie: B. B., V. B. i W. P.. Świadek V. B. zeznała: „Zaproponowano powodowi pracę w dotychczasowej komórce BHP zgodnie z zasadą najlepszego wykorzystania dotychczasowego potencjału pracowników. Z zasady komórki, w których nie było przeznaczonych zadań dla funkcjonariuszy podlegały ucywilnieniu, więc komórka BHP również.”

Dlatego też nie ma podstaw prawnych i faktycznych do stwierdzenia, aby strona pozwana była zobowiązana do przedstawienia powodowi propozycji służby.

Powód zarzucił także, że zaproponowanie mu stosunku pracy nastąpiło bez uzasadnienia i w oparciu o niejasno sformułowane kryteria, a co więcej, wręczenie mu propozycji pracy było aktem dyskryminującym go, gdyż inni funkcjonariusze wykonujący te same zadania otrzymali propozycje służby.

Przede wszystkim wskazać należy, że Trybunał Konstytucyjny orzekał już kilkakrotnie w sprawach dotyczących wygaśnięcia stosunku pracy z mocy prawa w wyniku przeprowadzanych reform w administracji publicznej i z jego stanowiska wynika, że prawodawca może wprowadzić szczególny tryb ustania stosunku pracy z mocy prawa, jeżeli jest to uzasadnione specyficznymi okolicznościami, jakie towarzyszą reformowaniu administracji publicznej na dużą

skalę. Usprawiedliwione jest wówczas przyjmowanie mniej korzystnych rozwiązań dla pracowników (vide: wyroki z dnia 12 lipca 2011r., sygn. K 26/09, OTK-A 2011/6/54; z dnia 13 marca 2000r., sygn. K 1/99, OTK 2000/2/59).

W tychże wyrokach Trybunał Konstytucyjny podkreślał, że zróżnicowanie pracowników na tych, którym zaproponowano nowe warunki pracy oraz tych, którym takiej propozycji nie przedstawiono nie narusza zasady równości i równego traktowania, a ustawodawca przy formułowaniu zasad reformy musi brać pod uwagę także inne wartości konstytucyjne, jak interes publiczny, dobro wspólne, równowagę finansów publicznych, które mają związek ze zmianami dokonywanymi w strukturach administracji państwowej.

Dodatkowo w rozpoznawanej sprawie wskazać należy, iż Szef Krajowej Administracji Skarbowej w powyżej już przywoływanym piśmie z dnia 24 lutego 2017r. skierowanym do Koordynatorów do utworzenia i organizacji (...) w województwach, wskazał, że składane dotychczasowym funkcjonariuszom propozycje służby bądź pracy muszą opierać się na przepisach prawa oraz być transparentne i sprawiedliwe dla wszystkich pracowników i funkcjonariuszy KAS. Poinformował, że kryteria, jakimi mają się kierować Dyrektorzy I. Krajowej Administracji Skarbowej składając propozycję pracy bądź służby wskazują przepisy art. 165 ust. 7 ustawy z dnia 16 listopada 2016r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej. Kryteriami tymi są: posiadane przez pracownika/funkcjonariusza kwalifikacje, przebieg dotychczasowej pracy lub służby, dotychczasowe miejsce zamieszkania.

Z zeznań przesłuchanych w sprawie świadków: B. B. i V. B., które były członkami specjalnego zespołu doradczego powołanego przez Dyrektora I. Administracji Skarbowej we W., mającego na celu przygotowanie dla Dyrektora propozycji pracy lub służby dla podległych pracowników i funkcjonariuszy, wynika, że zespół ten stosował w/w kryteria ustawowe przygotowując Dyrektorowi (...) we W. propozycje pracy lub służby dla podległych mu pracowników i funkcjonariuszy.

Powód sam wskazał w pozwie, że w dniu 22 listopada 2010r. powierzono mu stanowisko służbowe w komórce organizacyjnej Izby Celnej we W. o nazwie: Wieloosobowe S. (...) – z uwagi na posiadane przez niego wykształcenie, tj. ukończone studia podyplomowe w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy. W istocie z akt osobowych powoda wynika, że posiada on ukończone studia podyplomowe w zakresie zarządzania bezpieczeństwem i higieną pracy, odbył również szereg szkoleń w tej tematyce. Zaś podczas służby w Wieloosobowym S. (...) powód otrzymywał pozytywne oceny okresowe. Ponadto powód zamieszkuje w P. pod W..

W konsekwencji Sąd stwierdził, iż strona pozwana wykazała, że proponując powodowi zatrudnienie w ramach stosunku pracy, prawidłowo zastosowała wymienione w art. 165 ust. 7 ustawy PwKAS kryteria tj. posiadane przez powoda kwalifikacje i przebieg jego dotychczasowej służby, a także biorąc pod uwagę miejsce zamieszkania powoda.

Wbrew twierdzeniom powoda, strona pozwana nie różnicowała sytuacji powoda i innych funkcjonariuszy. Jak wynika z zeznań samego powoda, wszystkie osoby pełniące przed reformą służbę w Wieloosobowym S. (...) w Izbie Celnej we W. otrzymały propozycję zatrudnienia w ramach stosunku pracy. Był to powód i A. C., która tej propozycji nie przyjęła.

Powód podniósł również, że ustanie jego stosunku służby nastąpiło na 6 miesięcy przed wejściem przez niego w 4-letni okres ochrony przedemerytalnej. Nie sposób jednak czynić z tego uzasadnionego zarzutu, gdyż, co powód sam dostrzegł – nie był jeszcze w okresie ochrony przedemerytalnej, a ponadto przepisy ustawy PwKAS jako przepisy o charakterze szczególnym nie przewidywały takiej ochrony dla funkcjonariusza, jak przepisy Kodeksu pracy.

W świetle powyższych rozważań wskazać należy, że nie ma żadnych podstaw prawnych ani faktycznych dla uwzględnienia roszczeń powoda.

Sąd nie znajduje podstawy prawnej dla uwzględnienia roszczenia powoda o ustalenie, że jego stosunek służby trwa nadal. Skoro ustawodawca wprowadził przepisy prawa, w oparciu o które dotychczasowe stosunki służbowe niektórych funkcjonariuszy uległy zakończeniu i przepisy te nie zostały uznane za niekonstytucyjne, a ponadto powód z własnej woli przyjął przedstawioną mu ofertę pracy, to nie ma podstaw prawnych do ustalenia, że jego stosunek służby trwa nadal. Aktualnie powoda łączy stosunek pracy z Izbą Administracji Skarbowej we W., a nie stosunek służby.

Ponadto nie ma podstaw prawnych do przywrócenia powoda do (...)Skarbowej, bowiem wbrew zarzutom powoda, procedura wręczenia mu propozycji pracy była zgodna z przepisami prawa (powyżej przytoczonymi). Ponadto wskazane przepisy prawa nie przewidują możliwości „odwołania się od czynności wręczenia propozycji zatrudnienia”. W przepisach ustawy PwKAS lub ustawy o KAS nie został przewidziany tryb odwoławczy od procedury przewidzianej w art. 165 ust.7 ustawy PwKAS.

Jak już wskazano powyżej, ustawodawca przeprowadzając w całym kraju reformę administracji skarbowej przewidział w art. 165 ust. 7 ustawy PwKAS prawną możliwość złożenia funkcjonariuszowi celnemu propozycji zatrudnienia w ramach stosunku pracy, a nie służby. Nie przysługuje od tego procedura odwoławcza.

W ostatniej kolejności wskazania wymaga, że nie znajduje podstaw prawnych także i trzecie z roszczeń powoda, tj. o odszkodowanie, za „niezgodne z prawem rozwiązanie umowy”.

W sytuacji prawnej powoda nie doszło bowiem do „rozwiązania umowy” lecz do wygaśnięcia jego stosunku służbowego i nawiązania stosunku pracy. Wobec tego, w ocenie Sądu nie zachodzą podstawy do zastosowania wobec powoda per analogiam którejś z podstaw odpowiedzialności odszkodowawczej pracodawcy wobec pracownika przewidzianej w przepisach art. 45 k.p. (odszkodowanie za nieuzasadnione wypowiedzenie umowy o pracę) lub art. 56 k.p. (odszkodowanie za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia).

Nie ma także podstaw do stwierdzenia, aby zaproponowanie powodowi stosunku pracy, a nie stosunku służby, stanowiło akt dyskryminacji powoda na tle innych dotychczasowych funkcjonariuszy. Jak już bowiem wskazano powyżej, obu funkcjonariuszy dotychczas pełniących służbę w Wieloosobowym S. (...) potraktowano identycznie, tzn. składając im propozycję pracy, a nie służby.

Ponadto Sąd nie stwierdził zaistnienia w rozpoznawanej sprawie odpowiedzialności odszkodowawczej strony pozwanej wobec powoda na innej podstawie prawnej, jak chociażby przewidzianej w art. 471 k.c. w zw. z art. 300 k.p. lub art. 415 k.c. w zw. z art. 300 k.p. Powód nie udowodnił takich przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej strony pozwanej.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd w pkt I –wszym sentencji wyroku oddalił w całości powództwo jako niezajdujące podstaw prawnych oraz nieuzasadnione.

W pkt. II-gim sentencji wyroku Sąd, na podstawie art. 102 k.p.c., odstąpił od obciążenia powoda kosztami zastępstwa procesowego należnymi stronie pozwanej. W ocenie bowiem Sądu, całokształt okoliczności niniejszej sprawy przemawiał za zastosowaniem wobec powoda tego przepisu, stanowiącego, iż w wypadkach szczególnie uzasadnionych Sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

Jak wskazuje się w judykaturze, skorzystanie przez Sąd z przepisu art. 102 k.p.c. w zakresie rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów procesu jest suwerennym uprawnieniem jurysdykcyjnym Sądu orzekającego i tylko do jego oceny należy przesądzenie, czy wystąpił szczególnie uzasadniony wypadek, który uzasadnia odstąpienie, a jeśli tak to, w jakim zakresie, od generalnej zasady obciążenia kosztami procesu strony przegrywającej spór. Zatem ustalenie czy w danych okolicznościach zachodzą "wypadki szczególnie uzasadnione", o których mowa w art. 102 k.p.c., ustawodawca pozostawia swobodnej ocenie Sądu (vide: post. SN z 26.01.2007r., V CSK 292/06, Lex nr 232807).

W niniejszej sprawie Sąd zważył, iż o zasadności zastosowania art. 102 k.p.c. w przedmiocie orzeczenia o kosztach zastępstwa procesowego należnych stronie pozwanej przesądza charakter niniejszej sprawy, w której w istocie spór dotyczył interpretacji przepisów prawa, a nie ustalonego stanu faktycznego. Zdaniem Sądu, powód miał prawo pozostawać w subiektywnym – aczkolwiek błędnym – przekonaniu o zasadności swych roszczeń i domagać się ich wyjaśnienia i rozstrzygnięcia przed Sądem.

W pkt. III-cim sentencji wyroku Sąd zaliczył koszty sądowe na rachunek Skarbu Państwa, gdyż zarówno powód jak i strona pozwana zwolnieni byli od obowiązku ich poniesienia - z mocy art. 94 i art. 96 ust.1 pkt. 4 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398).

W związku z powyższym Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.